

УДК 658.141

ПОРЯДОК АУДИТОРСЬКИХ ПЕРЕВІРОК

О.А. БОЖКО^{1*}, Л. С. СТРИГУЛЬ²

¹ *магістрант кафедри економічного аналізу та обліку, НТУ «ХПІ», Харків, УКРАЇНА*

² *доцент кафедри економічного аналізу та обліку, канд. екон. наук, НТУ «ХПІ», Харків, УКРАЇНА*

**email: ip_dekanat@ukr.net*

При плануванні і здійсненні аудиторських процедур, оцінюванні отриманих матеріалів аудитор повинен враховувати, що невиконання клієнтами вимог законодавчих та нормативно-правових актів України може стати причиною перекручення фінансової звітності підприємства й істотно вплинути на фінансові результати діяльності клієнта. Однак згідно з національним нормативом аудиту № 8 "Перевірка дотримання підприємствами вимог законодавчих та нормативно-правових актів України" виявлення випадків невиконання клієнтом вимог законодавчих та нормативно-правових актів України не є метою й обов'язком аудитора. Отже, аудитор не відповідає за невиконання керівництвом клієнта вимог законодавчих та нормативно-правових актів [1].

Аудитору слід врахувати, що під час проведення аудиторських перевірок завжди існує ризик невиявлення помилок, навіть якщо перевірка добре спланована і проведена відповідно до вимог Національних нормативів аудиту. Зазначена ймовірність зростає внаслідок впливу таких факторів: наявність значної кількості нормативних актів; неминуча відносна обмеженість систем обліку і внутрішнього контролю, які не можуть висвітити всю фактичну діяльність клієнта, а також відносна суб'єктивність, що супроводжує таку аудиторську процедуру, як тестування; визнання того, що значна кількість аудиторських доказів, отриманих аудитором, мають не доказовий, а інформативний характер. Під час підготовки до проведення аудиторської перевірки аудитор має вивчити ті законодавчі та нормативно-правові акти, невиконання вимог яких може спричинити перекручення фінансової звітності підприємства. Згідно з міжнародним операційним стандартом, «аудитор повинен провести такий огляд фінансової звітності, який був би достатнім для вираження думки про фінансову звітність у цілому» [2]. Безумовно, звіти аудитора можуть не загострювати увагу на незначних обставинах. Аудиторський звіт має виділити найголовніше. Основна мета аудитора – впевнитися, що довіру до фінансової звітності не підірвано.

Список літератури:

1. Бандурка О.М., Коробов М.Я. та ін. Фінансова діяльність підприємства – К.: ЛИБІДЬ, 1998.
2. Білик М. Державні підприємства як об'єкт фінансового управління в умовах переходу до ринкової економіки // Український журнал "Економіст" – 1999. №1.